

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 53. Baptizatos apud ministrum aliquandiu mansisse: vbi varius
manendi terminus prælocoru[m] varietate, aut baptizatorum indige[n]tia
demonstratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

quo spectat non modo eiusdem S. Gregorij
 authoritas mox allata, verum & illud Cice-
 ronius pronunciatum Philip. 13. *ego cum, ut,
 quod a patre accepi, filio reddam, mea nominatione
 cooptabo, nominationem pro die, quo nomen im-
 positum est, accipientis, & Tertulliani testi-
 monium lib. de Idolat. cap. 16. circa officia vero
 priuararum, & communium solemnitarum, ut toga
 ut sponsalium, ut nuptialium, nullum putem pe-
 riculum obseruari de statu Idolatria, quæ interue-
 nit: quod in hanc sententiam Iacobus Pame-
 lius, singularis doctrinæ vir, & præcipua eru-
 ditionis laude celebratus, exponit.*

*Baptizatos apud ministrum aliquandiu mansisse:
 ubi varius manendi terminus præ locorum
 Varietate, aut baptizatorum in-
 diligentia demonstratur.*

CAP. LIII.

ADdamus nunc coronidis loco, multis in
 locis baptizatos octuaginta diebus a-
 pud ministrum permanisse, vt catholica fi-
 de, & Christianæ religionis præceptis ad ve-
 ram pietatem informarentur. Cuius ne qua
 dubitandi occasio relinquatur, argumenta
 adducam, quæ me in hanc sententiam impu-
 lerunt. Primo est apud Patres crebra Homi-
 liarum, Catecheseon, & Sermonum ad ba-
 ptizatos mentio, quæ licet certum huius in-
 stitutionis diem non inferat, tamen eam non

*baptizata
 pud mini-
 strum ma-
 nebant ho-
 dictus*

obscure innu. presertim quia constat, plurimos vno temporis ictu ad Christi fidem conuersos legit. de causa statim bapt. iuisse quos post bapt. fidei Christianae documētis instrit. & ad viam salutis, virtutūq; Christianarū disciplinā erudire, necesse fuit. Deinde in vita, & martyrio S. Patris Anastasij, quod Simeon Metaphrastes conscripsit, id vsu euenisse legimus, cum inquit: *diuinum baptismum assequitur & veneranda Crucis verè pulcher fructus ostenditur, & Anastasius nomine transmutato appellatur, cum autē mansisset Anastasius octuaginta dies apud presbyterum, quibus non licet egredi eos, qui modo fuerunt*

illuminati, rogauit eum diuinus Elias, quidnam de se deinceps velit, &c. Quo loco nō solū Anastasij exemplo id comprobatur, sed etiam communis consuetudinis mentio fit, vt de ea dubitare nemini liceat. Verè tamen fateri, necesse est, apud ministrum manendi consuetudinem non eodem modo ab omnibus seruata fuisse, non nunquam enim solummodo quadraginta diebus manebant: vt est apud

Cyrillum monachum de vit. S. Euthy. Abbati quos cum quadraginta dies apud se detinuerit, & monuisset, pietatemque, ac religionem accurate docuisset, & omnibus modis ea firma, & stabil. avulsi didisset, quae pertinent ad salutem, eos dimittit in pace interdum etiam tantummodo septem cuius præclarum testimonium suppeditat idem Cyrillus monachus, qui in vit. eiusdem Euthym. Abbat. de Agerenorum baptismo loquens ait: cum eos illic baptizasset, & instruisset, & ex illo tempore septem dies cum eis esset versatus, &c. Cuius veritatis causa non tam

Quadoque
aptizati-
ud mini-
strum ma-
nebant
solummo-
do quadra-
ginta die-
bus.

No ann-
quā bap-
zati apud
ministrum
manebant
septem die-
bus.

Causa, cur
alij plus,
alij minus
apud mi-
nistrum
persiste-
rent,

ex locorum diuersitate, quam ex maiori, minorinè baptizatorum instructione petenda est, credere enim par est, qui catholicis dogmatibus imbuti erant, minus, qui vero Christiana institutione adhuc agebant, plus apud ministrū permāsisse: donec fidei rudimenta, diuinęque legis præcepta penitus animo imbibissent. Atque huius opinionis fundamentum eiusdem Cyrilli monachi auctoritate nititur, qui alibi, quadraginta diebus, alibi, septem permansisse, tradidit: cum tamen utrobique de Agarenorum baptismo loqueretur. Verum, ut ad generalem apud ministrum aliquandiu manendi consuetudinem reuertantur, ea S. Ambrosii testimonio confirmari potest, qui in capite 4. Epistola ad Ephes. Christianorum mores cum Hebræorum ritibus comparans, manifeste docet, olim in Ecclesia certos homines constitutos fuisse, qui recens baptizatis Christianæ doctrinæ initia explicarent, quemadmodum eius verba significant, *magistri vero exorcistæ sunt, quia in Ecclesia ipsi compeſcunt, & verberant inquietos, sicut mos Iudæorum est: quorum traditio ad nos transitum fecit.* Ibi enim certum est, infantis nomen pro recens baptizato vsurpari: sicut antea sæpe meminimus: nec quisquam dubitat, quin Hebræorum consuetudo fuerit, suos filios, cum ætatem rationis, atque intelligentiæ capacem attigissent, certis doctoribus tradēdi. quod collectis iā ad eam rē testimoniis cōprobare erat animus, sed, ne Christiane

Certi hominis in Ecclesia constituti, qui recens baptizatos erudirent. Infans, id est, recens baptizatus Hebræi suos filios certis doctoribus tradebant.

cū Hebræis miscerentur, malui in aliud tēpus differre, editurus aliquando, fauente numine librum de Hebræorum ritibus peculiarem.

Quare in proposito argumento persistens, aliud admonebo, breui hanc consuetudinem obsoleuisse, non ob aliud, (reor) quam quia nostro Gentilium odio, & pace Ecclesiæ restituta, fidei dogmata publice in Ecclesia, quā priuatim domi explicare, commodius est visum.

Consuetudo ma ē di apud mi nistramur & quando sublatā.

FINIS.